Ч. 31. Субота 22 (9) лютого 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Вибори до ческого сойму. — З буджетової комісиї. — Заперечене вістий про російско-турецкий спір. — Справа марокканьска.

На слідуючий тиждень зберуть ся парляментарні комісиї трех ческих сторонництв, заступлених в „Народнім клюбі". Нема сумніву, що прийде до дискусиї над ріжницями в оцінюваню політичного положеня, а також не полишить ся без впливу вислід виборів до сойму. Звістно, що в ческих клюбах єсть богато ріжниць, а у аґрарців, помимо великого впливу міністра Прашка, панує невдоволенє. Не розходить ся тут о жаданя, котрі стоять на першім місци, як радше о то, що не можна взагалі дійти до ніякої успішної праці. В кождім случаю та конференция буде дуже важна для розвитку ческої політики у Відни. — „Wiener Allg. Ztg." доносить, що в делеґацийних кругах займають ся живо внесенем пос. Урбана, аби в важних случаях скликувати делеґациї помимо звичайних сесий. Очивидно та справа мусить бути поважно розважена, бо заключає зміну закона о делеґациях. — „Die Zeit" доносить, що проект, дотикаючий обезпеченя на старість і на случай неспосібности робітників до праці, не так скоро ще увійде до палати послів. Приготовляючі праці, дотикаючі обчисленя коштів, поступили значно наперед; після тих обчислень кошти виносять 80 до 90 міліонів корон річно. Однако в послідвій хвили християньско-суспільне сторонництво піднесло жаданє, аби обезпеченє розширити також на промисловців і селян, властителів меншої і середної земельної власности. То жаданє, при котрім християньско-суспільники енерґічно обстають, вивертає всі дотеперішні обчисленя, длятого скоре внесенє закона єсть неможливе.

Вчера відбули ся вибори до ческого сойму з курий сільскої. З 79 виборів звістний був до год. 10 вечером вислід з 73 округів. В тім було 58 виборів покінчених, а в 15 случаях потрібний тіснійший вибір. Молодочехи, котрі мали доси 19 мандатів з тої курий, ставали в 3 округах; з тих один перепав в користь аґрарців, в другім вибрано пос. Герольда, а пос. Крамарж приходить до тіснійшого вибору з ческим радикалом Лисим. В інших сільских округах вела ся борба головно між аґрарцями а сторонництвом ческо-католицким; однако то сторонництво здобуло доси лише один мандат. Ґр. Штернберґ, котрий кандидував в двох округах, перепав. В німецких округах вибрано доси переважно послів компромісових всіх німецких сторонництв. В двох округах перейшли Всенімці. Остаточно з поміж 58 вибраних послів єсть 29 ческих аґрарців, 1 молодочех (Герольд), 1 з католицко-ческого сторонництва 1 самостійний аґрарець, 2 поступових Німців 11 німецких аґрарців, 5 радикальних Німців, 2 з німецкої партиї народної, 2 Всенімців, 2 народовців независимих (в тім міністер Пешка) 1 вільний аґрарець і 1 дикий, взагалі 32 Чехів і 26 Німців.

В буджетовій комісиї вели ся вчера наради над розділом „скарбова адміністрация" П. др. Козловский висказує признанє управі скарбовій за те, що мимо напору з угорского боку не згодила ся на підняте виплат готівкою. Домагає ся виданя нового закона про податкові кари та заостреня постанов про одвічальність податкових урядників. — П. Ельверт вказує на лихий стан громадских фінансів та домагає ся поясненя в справі правительственної акциї що-до будови урядницких домів, на котру то ціль правительство призначило чотири міліони корон. — П. Пльой і Морсей домагають ся поділу буджетових позиций на постійні і змінчиві та ставлять внесенє, щоби буджетовий рік починав ся 1 цьвітня або 1 липня. — П. Міністер скарбу Коритовский зазначив супротив надмірних домагань держав.

---

3)

Банкнот на міліон фунтів.

(З англійского — Марк Твайна).

(Дальше).

Отже я вичислив, що ціла моя платня не може виносити менше як шістьсот фунтів річно а я мав доси лиш шістьсот фунтів довгу. Отже легко їх сплачу.

Обід був дуже приємний. Було нас чотирнацять осіб: князь і княгиня Зоредіч і їх дочка, леді Анна Ґрос, ґраф і ґрафиня Нюґат, кілька осіб без титулів, амбасадор, єго жінка і дочка і приятелька дочки міс Порция Лянґем, в котрій залюбив ся я від першого погляду — а она в мені — як я то міг бачити навіть без очий. Коли ми всі були вже зібрані в сальоні, заповіджено ще одного гостя - „Мр. Гестінґс!"

Привитавши ся, побачив мене і підійшов до мене з простягненою рукою, відтак задержав ся і сказав:

— Перепрашаю вас, але мені здавало ся, що вас знаю.

— Бо й знаєш мене, мій любий.

— Ні! Чейже ви...

— Кишеневий дивак? Ну, так, не бій ся називати мене так, я вже досить привик.

— Ну, то раз несподіванка! Я кілька разів бачив твоє назвище в злуці з тим прозвищем, але ніколи не прийшло мені на гадку, що то той Генрик Адомс, о котрім тілько говорять. Атже нема шістьох місяців, як ти був платним урядником в Сан Франціско і сидів нераз по ночах в бюрі, аби мені помогти в полагоджуваню рахунків. І тілько подумати, що ти тепер в Льондоні і славний міліонер! Байка з тисяча і одної ночи. Просто в голові від того крутить ся.

— Признам ся тобі, що й мені також. І я ще не можу прийти до себе.

— Алеж бо то й незвичайна річ. Три місяці тому сиділи ми в реставрациї у Мінера.

— Ні, у Гват Чіра.

— Правда, у Гват Чіра. Ми пійшли там о другій в ночи і веліли собі дати біфштик і каву, по шестигодинній роботі в бюрі, а я намавляв тебе, аби ти їхав зі мною до Льондона і обіцяв виробити тобі відпустку і покрити всі кошти, а навіть дати тобі ще щось крім того, коли мені добре продаж удасть ся. А ти не хотів; ти казав, що нічого не продам, а ти стратиш дуже богато часу і будеш мати множество робота за поворотом. І по тім всім, ти ось тут. Нечуване! Як то стало ся і хто тебе так щасливо повів?

— Чистий случай. То довга істория — просто роман. Оповім тобі колись, але не тепер.

— Коли?

— При кінци того місяця.

— То значить за два тижні. За довго. Скажім за тиждень.

— Не можу. Довідаєш ся в своїм часі, длячого. Але як же ідуть твої інтереси?

— Ти був добрий пророк; жалую, що я тут приїхав і не хочу навіть говорити о тім.

— Противно мусиш. Пийдеш до мене на ніч і оповіш мені всьо.

— Ти говориш то поважно? — спитав майже зі сльозами в очах.

— Очевидно. Хочу довідати ся всього.

— Не маєш поняти, який я тобі вдячний. Коби ти знав, що то значить, почути, що хтось мною займає ся, по тім всім, що я тут перебув. Боже; я мав би охоту подякувати тобі за те на колінах.

Стиснув мою руку, повеселійшав і говорив безжурно аж до обіду. По обіді внесено столики до карт і ми засіли до карт, по шість пенсів від партиї. Анґлійці ніколи не грають для приємности. Коли не можуть при тім щось виграти, волють не трудити ся.

Ми бавили ся знаменито; бодай що до мене і панни Лянґем, то можу сьміло то сказати. Я був так очарований, що був би всі партиї програв, колиб і она не була в тім самім стані.

Тому ми обоє не дуже знали, які ми маємо карти. Ми знали тілько, що ми незвичайно щасливі. Я сказав їй — дійстно сказав — що є люблю, а она почервоніла аж по саме волосє і цілком не розгнівала ся. Кілько разів записував я на таблиці виграну, дописував щось, а коли она мала що до записуваня, відповідала мені. Ми писали в такий спосіб: „Два і секвенс — як ви чудесно виглядаєте! — пятнацять і два, пятнацять і чотири, пятнацять і шість, а два то вісім — гадаєте?" Глядїла при тім з під довгих вій жартобливо, а так хороцю! Ах, то був чудесний вечер.

них функціонарів, що самі посли наслідком свого надто прихильного відношеня до тих домагань не суть тут без вини. Пбсли повинні показувати менше уступчивости, а то вийде на користь ім та урядникам. З послом Козловским бесідник годить ся, що непідняте виплат в готівці звільнило правительство від богатьох клопотів. Заслугою попередного міністра есть, що можливо було перетревати фінансові трудности минулого року. В квестиї санациї краєвих фінансів радить бесідник переждати на результати анкети; санация громадских фінансів тісно звязана з санацию краевих фінансів. Що до кредитів на урядницкі помешканя, то бесідник заявляє, що дотичний реґулямін він предложить незабаром парляментови; виплата кредитів буде доконуватись не в руки поодиноких петентів, а тільки товариствам будівельним. Ті кредити будуть опроцентовані на 3 проц.

Кредит в квоті 6 міліонів кор. на будову телефонічної сіти може бесідник кождої хвилї віддати міністрови торговлї до розпорядимости. В справі порушеного в урядницких кругах домаганя авансу часового, то міністер хоч не есть принципіяльним прихильником того, однако пильно ту справу студиює. Порушена п. Пльоєм зміна буджетованя есть предметом студий. — По промовах пп. Станека, Жітніка і Маліка обради перервано.

Ширена в прасї вість, що Росия а також і Туреччина роблять приготовленя военні, дала привід до тревожних поголосок о близькій війні обох держав. Петербургска телєґрафічна аґентия заявляє урядово, що вісти о мобілїзациї поодиноких частий российских войск та о перевозї тих войск на полудне над турецку границю цїлком хибні. Росия не поробила ніяких надзвичайних войскових заряджень на турецкій граници. Що до Туреччини, то як тій аґентиї з достовірного жерела відомо, потвердила она урядово оголошене австрийским кореспонденцийним бюром заперечене що до мнимих турецких приготовлень военних на российскій граници. Турецкий амбасадор в Петербурзї заявив з порученя свого правительства российскому міністрови заграничних справ, що Туреччина поробила виключно зарядженя для безпечности на турецко-перскій граници, позаяк в околицях Персиї притикаючих до Туреччини ширить ся ворохобня. Турецкий амбасадор заявив дальше, що в окрузї примежнім до Кавказу не роблено ніяких военних приготовлень і що Туреччина і на дальше як найдружнїйше настроєна супротив Росиї. З того виходить, що здогади, немов би мало прийти до війни між тими обома державами, суть цїлком неправдиві.

У францускім сенатї міністер війни Пікар відповів на інтерпеляцию пос. Ґодена в справі марокканьскій. Міністер поборював сторонничі справозданя о францускій акциї в Марокко і висказав вдячність францускимъ войскам, котрі там борють ся. Чи серед войск Мулей Гафіда суть заграничні артилеристи, того міністер не знає, на всякий спосіб не уміють они ні добре стріляти ні поводити ся з ґранатами. Міністер закінчив заявою, що положене в Марокко не має в собі нїчого непокоячого. Президент міністрів Клемансо вніс дневний порядок, в котрім сенат висказує похвалу францускому войску і довірє правительству. Той порядок принято.

Новинки.

Львів, дня 21-го лютого 1908.

— **Краєва Рада шкільна** перенесла Адама Гартлєба, шк. інспектора окр. в Збаражи, на власну просьбу в стан супочинку; — затвердила вибір дра Стан. ґр. Бадені'ого на відпоручника повіт. ради до шк. окр. ради в Бучачи, кс. М. Подрази на духовного члена римо-кат. обряду до шк. окр. ради в Скалатї, Ст. ґр. Тарновского на відпоручника пов. ради до шк. окр. ради в Дрогобичи, М. Корінєвича, управ. 2-кл. шк. в Мишинї, на представителя учит. званя до шк. окр. ради в Печенїжинї, Льва Снїтовского, упр. 2-кл. шк. в Глубічку, на представителя учит. званя до шк. окр. ради в Борщеві, назначила Ольгу Ланьцуцку, директорку 5-кл. виділ. школи полученої з народною в Дрогобичи, на другого представителя учит. званя до шк. окр. ради в Дрогобичи; — пересла між иншими: Павлина Станьковского, упр. і Олену Бимівну уч. 2-кл. шк. в Снятинї „на Балках“, на рівнорядні посади при 4-кл. школї „на Балках“; Ів. Буцманюка, упр. 2-кл. шк. в Унезї на рівнорядну посаду в Залужу; Конст. Целевича при 1-кл. шк. в Червоногородї на рівнорядну посаду в Михневци Евгенію Маликівну, учит. в Журавкові, на рівнорядну посаду в Бережници королївскій.

— **Остережене.** Віденьске бюро кореспонденцийне оголошує інформацию, в котрій остерігає перед еміґрациєю до Канади зі взгляду на фінансову кризу в Америцї і з причини відправлюваня робітників позаяк заходять великі трудности в узисканю там працї. — З Триесту наспіла вість, що там приїхало вчера з Америки 2000 робітників котрі не могли нїгде знайти роботи, а між тими богато Поляків.

— **Дрібні вісти.** З днем 1 марта заводить ся службу сїльского листоноса при урядї почтовім в Ляховичах для місцевостий Куків, Крешів і Тарговиця. — В північній Америцї лютить ся велика заметїль снїгова, а в декотрих сторонах Сполучених Держав настала застоя в комунїкациї. — В місцевости Трібурґ в Німеччинї затроїло ся несьвіжим сиром 80 осіб, переважно робітників із склянної гути. — В Лучисках над Балтийским морем, жінка тамошного селянина Висневского привела сими днями на сьвіт 24-ту дитину — сина; всї дїти жиють і суть здорові. — Звістного постника Суччі, котрий показує ту штуку, що може більше як 40 днів жити без всякої поживи, засуджено сими днями в Елберфелдї на 500 м. кари за обманьство бо прихоплено его на тім, що заїдав чоколяду, яку єму приносив возьний, підчас коли він мав постити 47 днів. Возьного засуджено на 80 марок кари. — Міністерство торговлї заводить нові марки ґазетні по 2, 6, 10 і 20 сот. Дотеперішні марки будуть важні, аж доки стане запасу. — Славний „капітан з Кепеніка“ подав просьбу о помилуванє з причини невилїчимої грудної недуги. Просьбу підперла адмінїстрация вязниці, однак цїсар Вільгельм еї відкинув. — Із Станиславова втік рітмайстер 2 п. драґонів, Павло Шеленберґ, наробивши довгів.

— **Велика крадіж дорогоцїнностий.** Невислїджений доси злодїй (чи може злодійка) допустив ся крадежі дорогоцїнностий вартости звиш 268.000 марок на шкоду ґрафинї Вартенслєбен, жени ґенерала від кавалєриї в Берлинї. Ґрафиня була минувшої пятницї в театрі і мала на собі півтора метра довгий ланцушок з перел, вложений з 5 кусників, з котрих кождий окремо міг би служити за ланцушок або нашийник. В тім ланцусї бу-

---

Я розповів їй всьо честно і по правді. Признав ся, що не маю ні гроша, крім того міліонового банкнота, а й той до мене не належить. То обудило еї цікавість і я мусїв шептом розказати їй цїлу історию від початку. Мало не умерла зі сьміху. Що она бачила в тім сьмішного, справдї не знаю, але я що кілька хвиль мусїв задержувати ся в оповіданю, аби дати їй прийти до себе.

Просто душила ся зі сьміху. Я ще нїчого подібного не бачив в житю. Значить, нїколи не бачив, аби істория чиїх клопотів і жури могла викликати такі наслідки. Отже нїчого дивного, що я ще більше полюбив еї за те.

Бо чи може бути щось лїпшого на сьвіті, як такий погідний настрій? Хто знає, може вскорі буду дуже потребувати жінки, котра би уміла всї неповодженя брати із сьмішної сторони. Я сказав їй, що будемо мусїли кілька лїт заждати, аж виплачу з моєї платнї затягнені довги. Порадила менї, аби я був ощаднїйший, так аби й третього року не стратити, і висказала при тім деякі сумніви що до тої сподїваної платнї. Може ми цінимо еї за високо? То була дуже розумна замітка і трохи мене охолодила, але рівночасно навела на дотепну видумку, котрою я зараз з нею подїлив ся.

— Дорога Дорциє — сказав я — а колиб так ти пійшла зі мною до тих панів, як вернуть?

Хвильку вагувала ся.

— Може й піиду. Але чи то буде відповідне?

— Бою ся, що не дуже, але бачиш, тілько на тій стрічи зависить.

— Коли так, то пійду, без огляду на те, чи то буде відповідне, чи нї. Дуже буду щаслива, коли буду могла помогти тобі в чім.

— Помогти? Алеж очевидно, що поможеш менї. Ти така хороша, мила і люба, що хоч би я хотів тих панів обдерти з цїлого маєтку, не будуть мати сили відмовити менї.

Почервонїла, але еї очи радістно засьвітили.

— Ти бридкий підлестнику! Нема нї слова правди в тім, що говориш, але пійду з тобою, помимо того. Може то пересьвідчить тебе, що не всї глядять твоїми очима.

Очевидно всї мої сумніви зникли і я в души підніс відразу висоту будучої платнї до тисяча двіста фунтів, на перший рік; але не сказав їй того. Задержав то на пізнїйше, аби мала несподїванку.

Цїлу дорогу до дому Гестінґс говорив, а я не чув нї слова. Аж коли увійшли ми до мого мешканя, обудило мене з мрій его голосне одушевлене і стягнуло мене на землю з хмар, серед котрих лїтав я в уяві.

— Боже, отже то палата! — скрикнув мій приятель — а в ній всьо, чого забажає душа! І огонь на коминку і вечеря приладжена! Генриху, аж тепер здаю собі справу не лише з того, який ти богатий, але й з того, як дуже я нужденний, поборений, знищений!

Нехай же то чорти возьмуть таке дурне говорене! Аж мороз по менї перейшов і я зрозумів в тій хвили, що властиво не маю права навіть до сухого кусника хлїба, а стою на вульканї. Доси був я так як в снї, а тепер пробудив ся і побачив, що я в довгах по уши, не маючи нї гроша, а держу в руцї щастє дорогої, любої дївчини, щастє оперте на мнимій платни, котрої може нїколи не буде. Ох, я цїлком зруйнований! Нїчого вже мене не виратує від недолї!

— Генриху, чи ти знаєш, що одна частина твого денного заробку могла би...

— Нехай чорти поберуть мій денний дохід! От сїдай лїпше і їдж. Мусиш бути голодний.

— Нї, їсти вже не можу від кількох днів, але пити буду з тобою, аж упаду.

— Нехай і так буде. Добре! А тепер оповідай свою историю від початку.

— Як? Другий раз?

— Що хочеш тим сказати?

— Атже я тобі всьо оповів по дорозї.

— Ти?

— Так, я.

— Нехай мене повісять, коли я хоч слово чув.

— Генриху, то поважна річ. Що тобі там дали у амбасадора

— Дали менї найкрасшу дївчину в сьвітї в неволю.

Прискочив до мене і ми трясли ся за руки, аж нас зболїли. І не мав менї вже за зле, що я не чув анї слова з его оповіданя, лише з ангельскою терпеливостию повторив менї еї від початку. Справа, в скороченю, була така: Приїхав до Анґлїї з проектом проданя надзвичайного інтересу. Повинен був заробити на тім півтора міліона. Працював тяжко, пробовав всїх способів, стукав до всїх дверий, але не найшов нї одного капіталїста, котрий би хотів вислухати его і був цїлком зруйнований.

(Конець буде).

ло 237 перел, а кожда важить пересічно 8 ґрамів. Ланцух той представляв вартість 250.000 марок. Крім того мала ґрафиня ще брошу з одною перлою вартости 18.000 марок. Коли вернула домів, здоймила з себе перли і брошу та вложила до срібної скриночки, а відтак пішла до другої комнати, щоби там випити чай і де що перекусити. Коли в півгодини опісля хотіла до тої самої скриночки сховати і ковтки, побачила що перли і броша пропали. Підозрівають, що вкрала їх поковва і викинула через вікно якомусь спільникови. За віднайдене перел обіцює ґрафиня заплатити 10.000 марок, а за викрите злодія окремо 1000 марок.

— **Репертуар руского театру в Надвірні.** (Саля міска. Початок о 7½ вечером. Білети продає Вп. Свиц, а від год. 6 вечером каса театру).

В суботу дня 22 лютого „Барон Циганів" опера в 4 діях Штравса.

В неділю дня 22 лютого „Ой не ходи Грицю" народний образ зі співами в 5 діях М. Старицкого.

— **Як великі були сніґові засипи** перед тижднем у всхідній Галичині, можна уявити собі з того, що в Кудимівцях горішних, зборівского повіта, засипав сніг шкільний будинок та основно, що лиш вершок комина сторчав із снігу. Засипаний учитель вийшов на кришу і пробившись крізь сніг, почав кликати о поміч. Селяне зробили тунель в снігу і учитель удержує сею дорогою звязь зі сьвітом.

— **Землетрясене у Відни.** Оногдашне землетрясене у Відни, як показує ся, не було так слабоньке, як то перші вісти були подали. Для ліпшого зрозуміня сего землетрясеня треба тут сказати, що оно іде завсігди вздовж лінії, зазначеної містами Люблянa, Вінер Найштадт, Баден, Відень та сягає до Чехії а вздовж тої лінії показують ся теплі жерела часто сірчаної води, як н. пр. в Бадені. Землетрясене дало ся почути о 10 год. 11 мінут в ночи і було так сильне, що в метеорольоґічнім заведеню повипадали всі олівці на тих приладах, котрі записують землетрясеня, а в місті викликало оно таки великий переполох. Одна пані розповідає, що коли случайно о тій порі споглянула на стінний годинник, побачила, як вказівка перескочила нагло о 5 мінут, і в тій хвили почула она, що дім під нею трясе ся. Перепуджена скочила до вікна і виглянула на улицю та побачила, як телеґрафічні стовпи зачали хитати ся то сюди то туди.

Одна партия з четвертого поверха в домі на т. зв. Франц Йосефс-Ке розповідає: Ми сиділи при столі. Нараз зачало дверми так трясти, як би їх хтось хотів виважити. Рівночасно крісла, на котрих ми сиділи, підкинуло в гору а звисаюча лямпа почала сильно хитати ся як маятник то в один, то в другий бік і майнула чотири до пять разів. Під нашими ногами чули ми филястий рух, котрий повторив ся чотири до пять разів. — В домах на улицях Лерхен і Йосефштидтер землетрясене було так сильне, що з кредексу поскидало столову посудину, а в однім домі при ул. Костеллец, де на четвертім поверсі кілька осіб сиділо при столі і пили чай, скинуло зі стола кілька чарок з чаєм, а сидячими при столі вдарило одними об других. — В однім із шпиталів викинуло із ліжок кількох недужих. — На одній з улиць на передмістю Альзер перепуджені люди повибігали з домів на улицю і вернули аж тоді, коли поліция їх успокоїла. В т. зв. „міщаньскім театрі", де виступала француска трупа пані Деспре, настав таки формальний переполох. Видцям здавало ся, що сцена підносить ся а амфітеатр довкола крутить ся. Аж по довшім часі удало публику успокоїти.

Немалого страху набрали ся два телеґрафісти віденьскої сторожі пожарної, що сиділи в тім часі на вежі сьв. Стефана. Підчас коли один з них лишив ся на варті, другий поклав ся був спати і вже був задрімав, коли нараз зачало ним то сюди то туди качати по тапчані, на котрім лежав. Перепуджений пожарник схопив ся і хотів спитати товариша, що такого стало ся, коли нараз з полички на стіні впали перед него на землю з великою силою тачілка і стільничка. Оба телеґрафісти пожарничі так перепудили ся, що ледви в дві години по тім могли успокоїти ся. Они дрожали на цілім тілі і ще на другий день не могли позбути ся того враженя, що вежа з ними хитає ся. Додати тут потреба, що згадані телеґрафісти роблять на вежі сьв. Стефана, найвисшім будинку у Відни, через довший час службу, міняючись взаїмно а через той час самі на вежі харчують ся і варять собі їсти, до чого потрібні їм віктуали доносять з міста; тому то й була на поличці тачілка і стільничка.

З Вінер Найштадт доносять, що там дало ся почути так сильне землетрясене, що на многих домах завалили ся комини. В тій самій порі дало ся почути землетрясене в Люблянї, Пресбурзі і Еденбурзі на Угорщині. В Пресбурзі було землетрясене дуже сильне і далось почути як би сильний підземний удар, підчас котрого чути було підземний гук мов би від грому. В тій хвили доми затрясли ся так сильно, що аж бальки затріщали. В Айзенштадті (Кіш Мартон) на Угорщині дало ся землетрясене дуже сильно почути. Стіни кількох домів попукали і комини завалили ся, а серед людий настав такий переполох, що богато повибігало з домів на улиці.

Телеґрами.

Берно (Морава) 21 лютого. Згоріла тут прядільня фірми Гіммельрайх і Цьвікер. Шкода виносить 250.000 кор. Більше менше в годину опісля займило ся в прядільни братів Свобода і огонь знищив цілу прядільню. Шкода виносить 300.000 до 400.000 кор.; — 200 до 300 людий позістало без роботи.

Париж 31 лютого. Мимо оптимістичної заяви міністра війни в сенаті, вісти о послідних борбах в Марокку викликали в палаті значне занепокоєне.

Париж 21 лютого. Ген. д'Амаде доносить, що сили неприятеля, котрий вже від 17 с. м. не показує ся, суть дуже значні, як на то вказує число убитих коний.

Петербург 21 лютого. Комісия буджетова постановила асиґнувати що року, почавши від січня 1908, на потреби просьвіти крім вже виасиґнованих сум додаткового 6,900.000 рублів.

Константинополь 21 лютого. Вість, що Порта має вислати на повитане цісаря Вільгельма до Корфу ескадру, мабуть не здійснить ся вже хоч би лиш задля звістного стану турецкої маринарки. Хиба буде може висланий один корабель воєнний.

Вашинґтон 21 лютого. Японьский амбасадор Такаґіра вручив вчера президентови Рузвельтови увірительне письмо, при чім виголошено сердечні промови. Амбасадор заявив, що удержане тревалого мира серед всіх народів і бережене інтересів всіх народів суть дійстною цілию єго цісаря. Президент Рузвельт повитав то увірене і відповів, що іменем правительства може землякам амбасадора дати щире приречене поважного сотрудництва Сполучених Держав у всім, що може причинити ся до поправи і скріпленя добрих відносин. На дорозі мира — заявив він — будемо взаїмно підпирати материяльний поступ обох народів.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·35**, **1·20**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): **7·20**, 12·40, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): **7·01**, **11·40**, **2·20** 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, **8·05**, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·05**.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29**, **11·50**, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): **6·20**, **10·45**, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): **6·35**, **11·02**, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, **9·20**, **5·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: **11·30***.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30**, 2·36, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: **5·50**.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).